

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

In quibus consistit disciplina claustralis. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

DE DISCIPLINA CLAUSTRALIVM.

CAPITA HVIVS LIBELLI.

I N quibus consistit disciplina claustralis.	Capitulum
De diuersis tentationibus & insidijs diaboli.	II.
De vera conuersione ad Deum, qui est summum bonum.	III.
De obedientia humilis subditi erga prelatum suum.	IV.
De custodia cordis, & reditu ad interiora.	V.
De custodia oris, & exercitio laboris.	VI.
De commendatione cellæ & solitudinis.	VII.
De choro, & diuino officio peragendo.	VIII.
De discretione in omni spiritali exercitio seruanda.	IX.
Oratio de felici consummatione in virtutibus.	X.
De charitate Dei & proximi, & odio vitiorum.	XI.
De abstinentia & castitate.	XII.
De utili exercitio in vita & passione Christi.	XIII.
De commemoratione & inuocatione beatissima virginis Mariæ.	XIV.
De suffragijs sanctorum sedulo petendis.	XV.
De desiderio animæ ad caeleste regnum.	XVI.

CAPVT I.

In quibus consistit disciplina claustralis.

Psal. 2.

Disciplina
claustralis
in tribus.
Ex disci-
plina quã-
rum boni-
fructus.

I. **A**pprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, & peccatis de via iusta. Disciplina claustralis, si strenuè seruetur, ad magnam perfectionem ducit, ab æterna damnatione liberat, & in caelesti regno altissimè coronat. Consistit autem disciplina in tribus præcipuè; vt silentium bene seruetur, vt diuinum officium deuotè celebretur, & opus manuum impigrè exerceatur. Vbi disciplina viget, ibi maior pax & spiritalis profectus inuenitur. Vbi disciplina perit, ibi dissolutio crescit, ibi vitia regnant, & virtutes enervantur. Vbi disciplina custoditur, ibi adest gratia caelestis, ibi deuotio floret, ibi lectio sapit, ibi meditatio dulcescit, ibi oratio seruet, ibi gratiarum actio & vox laudis resonant, mens iubilat: ibi intellectus illustratur, ibi caro marcescit, & spiritus elenatur. Qui amat disciplinam, laxificat conscientiam, acquirit bonam famam, & adauget sibi gloriam æternam. Amator disci-

disciplinæ custodit os suum, quærit secretum, fugit tumultum; vitat risum, diligit luctum, vt inueniat Iesum sibi propitium & amicum. Qui extra disciplinam esse quærit, diaboli laqueos incurrit, & deuotionem mentis perdit.

2. In tribus locis libenter esto cum fratribus, propter communem disciplinam: in choro ad psallendum, in cella ad scribendum & legendum, in refectorio ad sobriè comedendum & verbum Dei audiendum. Vbicumque verbum Dei legitur, ibi Spiritus sanctus occultè operatur; qui malos de peccato redarguit, & bonos per spem & consolationem scripturarum confortat, vt amplius proficiant, & disciplinam ordinis fortiter teneant. Hinc Paulus admonet, dicens: In disciplina perseverate, & tanquam filijs vobis offert se Deus. Hinc David orat, dicens: *Bonitatem, & disciplinam, & scientiam, doce me*. Et alibi multum eam commendans, ait: *Et disciplina tua correxit me in finem*. Et, *disciplina tua ipsa me docebit*. Magnum donum Dei est, habere scientiam scripturarum; sed magis præferendum videtur, seruare ordinis disciplinam. Hinc summus magister Christus, docens discipulos suos legem vitæ & disciplinæ, sic ait: *Si hæc scitis, beati eritis, si feceritis ea*. Nā *Ioan. 13.* tanto fit quisque beatorum coram Deo, quanto feruentior est pro obseruantia disciplinæ.

3. Duo bona præterdit omnis regularis disciplina, vt statuta diligenter seruentur, & negligentes pro culpis suis corrigantur. Deuoti & boni fratris est, violentiam sibi facere contra prauitatem naturæ, & sponte se subdere disciplinæ; nec aliquid ordinatum præterire. Nam qui amat disciplinam, sapiens est, & ditabitur virtutibus multis. Qui autem odit correptiones, insipiens est, & honore carebit. Considera mores fratris disciplinati, quia non est leuis verbis, nec oculis vagus; sed ambulat in timore Dei, & facit opera sua cum diligentia, custodiens silentium, & amans cellæ quietem. Non murmurat, non detrahit; sed Deo omne iudicium committit, & seipsum præ oculis habet; & quæ sibi commissa non sunt, de illis tacet, vt liberius sibi ipsi vacet. Nam nimis insipiens est, qui propria negligit, & alienis rebus se implicat, disciplinam ergo vbi que serua, & erit tibi pax & gloria magna.

4. Omne quod non decet, studeas cauere. Quicquid Deo placeat, fac cum alacritate: nec propter hominum displicentiam, infringe ordinis disciplinam. Stultè agit, qui contra conscientiam facit, & Dei offensam propter homines incurrit. Nam qui ordinem suum non seruat, per præuaricationem legis Deum inhonorat. Si videris quempiam negligenter agentem, corripe illum vt fratrem, & trahere ad emendationem, sed noli sequi eius errorem. Nec tantum diligas, vt in malo ei consentias, ne cum ipso cadas

&

& pereas. Quisquis pro ordinis disciplina zelat, & libenter ac grater admonitiones capit, specialem gratiam à Deo obtinebit, & in die exitus sui de corpore ab auditione mala non timebit, sed cum electis de præmio sui laboris gaudebit, Christo dicente:

Matth. 25.

Euge serue bone, quia in pauca fuisti fidelis, intra in gaudium Domini tui.

5. Qui negligens est & dissolutus, Deum offendit & homines, & peior paralytico iacente in grabato, quia iste defectum patitur à natura, & ille vincitur à cordis inertia. Virtuosus est passiones domare, quàm dæmones fugare. Et maioris charitatis est negligentem admonere, quàm elemosynam dare. Quem tædet orare, & delectat fabulari, qualis feruor est in eo? Prorsus nullus. Nisi ferueret iustus, vitaret omnino vaniloquia foris. Sed quomodo potest quis accendi ad feruorem spiritus? In faciendo sibi frequenter violentiam, contra consuetudinem malam, & tenendo ordinis rigorem, secundum formam sibi præscriptam.

Feruo spiritus qui acquiritur

6. Tepidus semper conqueritur de grauitate disciplina, feruidus amplectitur cum hilaritate. Sed dicis; Timeo frangere caput meum, & incurere debilitatē. Quid loqueris tepide & dissolute? Nescis, quid pateris. Times parua, & non times magna? Times dolorem in corpore, & non times grauitatem mala conscientia? Times ieiunare, times vigilare, times silentium seruare, & non times in igne cremari, à dæmonibus torqueri, & à regno Dei excludi? Vanus est timor iste, de modica afflictione corporis frequenter cogitare, præsentia mala solummodo perpendere; & minus ponderare, quæ æternaliter animam saluant aut damnant. Reuertere ad cor tuum, conuertere ad Deum, qui fecit te; spera in eo, & iuuabit te. Si non potes ei seruire sano capite, tunc seruias ei debili capite; & coronabit te rosâ ac lilijs suauissimis, cum martyribus sanctis in caelis, quia sustinisti dolores & labores in terris. Noli ergo propter modicum corruptibilis vitæ amorem, illicita admittere. Noli secularia solatia querere. Separa te ab ineptis fabulis, intende sacris studijs, serua disciplinam, subiuga carnem, imple obedientiam, & saluabis animam tuam iuxta Christi sententiam: *Qui odit (inquit) animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.*

Ioan. 12.

7. Cum indisciplinato non habeas familiaritatem, ne discas leuitates eius, & similis ei fias in confussionem ordinis tui. Iunge te religioso morigerato & deuoto fratri, vt edificeris semper in bono. Vnus indisciplinatus & verbosus multos inquietat; & qui eum compescit, optimè facit. Talis sæpè est admonendus & increpandus, vt suas dissolutiones dimittat, & ad deuota exercitia se conuertat. Nemo se per alium vitiosè excuset, sed de propria salute

salute cogitet; & tempus sibi indultum fructuosè expendere curet, sicut & beatus Paulus dicit: *Dum tempus habemus, operemur bonum ad omnes.* Ille ad omnes bonum operatur, qui strenuè seruat disciplinam, & cæteris in conuentu dat bonum exemplum. Benedictus ille frater, qui in omnibus se vincere nititur: quia coronabitur pro omni, quod pro Christo patitur. Galat. 6.

8. Ad tenendam formam spiritualis disciplinæ, beatus Paulus discipulos suos diligenter exhortatur, dicens: *Quaecumque sunt vera, quaecumque pudica, quaecumque iusta, quaecumque sancta, quaecumque amabilia, quaecumque bona fama: si qua virtus, si qua laus disciplina, hac cogitate; quæ & didicistis, & accepistis, & audistis, & vidistis in me.* Ecce quàm sollicitus fuit beatus Paulus pro obseruantia disciplinæ, & pro bono exemplo posteris relinquendo. Nam maximum meritum sibi in cælestibus accumulât, quisquis disciplinam in se & in alijs amat. Phil. 4.

CAPVT II.

De diuersis tentationibus & insidijs diaboli.

1. **V**biq; diabolus insidiatur bonis & deuotis, maximè tamen religiosjs personis, in ordine sub disciplina constitutis. Idcirco primus sanctæ Ecclesiæ pastor beatus Petrus, fideles admonet dicens: *Vigilate, quia aduersarius vester diabolus, tanquam leorugiens, circuit quærens quem deuoret; cui resistite sortes in fide.* Hinc etiam beatus Ioannes in Apocalypsi clamat, præmuniens ad cautelam; *Va terra & mari, quia descendit diabolus ad vos, habens iram magnam.* Siquidem propter excellentiam status religiosorum deijciendam, diabolus acrius seruos Dei tentat, & frequentius eos quàm seculares impugnat; quia inuidet gloriæ sanctitatis deuotorum continenter viuentium. Scit enim, quòd illi altiùs præmiabuntur in cælo, qui puriùs vixerint in mundo. Vnde quanto grauiore tentatione sustinent, (si viriliter resistunt, & seipos vincunt) tanto gloriores erunt apud Deum in futuro, quia fortiter certauerunt. 1. Pet. 5. Apoc. 12.

2. Ex quo diabolus proiectus est de cælo propter superbiam suam, non cèssat circuire terram; quærens quem prauis suggestionibus decipiat, & vulneret per delectationem morosam; ad perdendam Dei gratiam, ac secum tandem trahat in æternam damnationem. Et sicut olim tentauit primum hominem in paradiso, & filios Israel in deserto: ita nunc tentat & persequitur religiosos in claustro, vt remissè viuant, & statuta sua frangant; vt prælatis suis resistent, & inobedientes fiant. Quatenus huiusmodi contagijs deprauati, cælestem gloriam perdant; & causam

causam